

Svar (22/5 91):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Rentenedslagsreglerne er senest ændret ved lov nr. 343 af 4. juni 1986. Ved den lejlighed blev blandt andet reglerne om beregningen af nedslaget for ægtefæller ændret. Formålet med ændringen var at lovfæste den hidtil benyttede administrative procedure til optimering af nedslaget.

Efter de nugældende regler beregner skattemyndighederne automatisk nedslagsbeløbene ved at fordele ægtefællernes samlede positive nettorenteindtægter under hensyntagen til den enkelte ægtefælles øvrige nedslagsberettigede indtægter og skattepligtige indkomst opgjort før renter. Denne fordeling sker med det formål at sikre, at ægtefællerne opnår det størst mulige nedslag uanset placeringen af renteindtægter og renteudgifter på ægtefællernes selvangivelser.

Lov om rentenedslag indeholder i § 5 en optimeringsmekanisme for nettorenteindtægter, hvorved nedslagsreglerne er gjort skattemæssigt neutrale over for, hvorledes ægtefællerne på deres selvangivelser har fordelt renteindtægter og renteudgifter mellem sig.

Når nettorenteindtægterne er fordelt mellem ægtefællerne, så begge ægtefællers skattepligtige indkomst er nået op på det beløb, hvorefter rentenedslaget aftrappes, henføres den eventuelt resterende renteindtægt til den ægtefælle, der har fået tildelt den mindste renteindtægt med tillæg af nedslagsberettigede pensionsudbetalinger, jf. lovens § 5, stk. 5.

Da neutralitetshensynet kun vedrører renteindtægter og renteudgifter, giver optimeringsreglerne ikke i alle tilfælde det mest optimale resultat, idet nedslagsberegningen tillige afhænger af placeringen af den øvrige kapitalindkomst og anden indkomst, herunder anden nedslagsberettiget pensionsindkomst.

Bestemmelserne fører således til, at for ægtepar med samme samlede skattepligtige indkomster og samme nettorenteindtægter kan nedslagsbeløbene blive forskellige afhængig af størrelsen og placeringen af den nedslagsberettigede pensionsindtægt hos ægtefællerne.

Jeg er enig i, at det forekommer uhensigtsmæssigt, at en forskel i størrelsen af nedslagsberettiget pensionsindtægt kan være bestemmende for nedslagsbeløbets størrelse, selv om ægteparrene har samme samlede skattepligtige indkomst og samme nettorenteindtægter.

Rentenedslagsreglerne blev som nævnt ændret ved lov nr. 343 af 4. juni 1986 i forbindelse med skattereformen med virkning fra og med indkomståret 1987. Ændringen af rentenedslagsreglerne og den ophævede dyrtidsregulering af tjenestemandspensionerne har bevirket, at tjenestemandspensionerne fra og med indkomståret 1987 er nedslagsberettigede.

Forholdet er nærmere dette, at der både i den nuværende formulering af nedslagsreglerne og i den tidligere formulering er en bestemmelse om, at der kan gives nedslag for pensionsudbetalinger, der ikke reguleres i forhold til prisudviklingen. Endvidere var der i den tidligere lov en supplerende betingelse, hvorefter indkomstårets pensionsindtægter m.v. ikke måtte overstige, hvad skatteyderen i alt havde modtaget af tilsvarende årlige ydelser i noget af de forudgående fem indkomstår. Denne supplerende bestemmelse er ophævet fra og med indkomståret 1987.

Den supplerende bestemmelse havde til formål at udelukke de pensioner fra nedslag, der ikke formelt blev reguleret i forhold til prisudviklingen, men som faktisk blev suppleret med et tillæg, der skulle kompensere herfor. Ophævelsen af reglen begrundedes med, at den var administrativt besværlig og virkede uhensigtsmæssig.

Statslige og kommunale tjenestemandspensioner har ikke været dyrtidsreguleret siden 1982, men ved generelle ændringer af tjenestemandslønningerne (herunder taktregulering) er der foretaget tilsvarende reguleringer af pensioner og efterindtægt.

Det forhold, at tjenestemandspensioner blev gjort nedslagsberettigede som følge af lovændringen i 1986, var generelt begunstigende for pensionsmodtagerne, hvorfor det ikke skønnes nødvendigt at præcisere retsstillingen ved en lovændring.

Den beregningsmæssige placering af de resterende renter efter lovens § 5, stk. 5, kan dog som tidligere nævnt føre til, at ægtepar med samme samlede skattepligtige indkomster og samme nettorenteindtægter kan få beregnet forskellige nedslag afhængig af størrelsen og placeringen af den nedslagsberettigede pensionsindtægt hos ægtefællerne.

Optimeringsreglen i rentenedslagslovens § 5, stk. 5, kan således føre til, at ægtepar, hvor den ene ægtefælle har en stor pensionsindtægt,